

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

en
appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 7 november 2011 in zaken nrs. 11/22574 en 11/34058 in de
gedingen tussen:

de vreemdelingen

en

de minister voor Immigratie en Asiel (thans: de minister voor Immigratie,
Integratie en Asiel).

Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 12 januari 2011 heeft de minister aanvragen van de vreemdelingen om hun een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij onderscheiden besluiten van 30 juni 2011 heeft de minister de daartegen door de vreemdelingen gemaakte bezwaren ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 7 november 2011 heeft de rechtbank de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de rechtsgevolgen daarvan geheel in stand blijven. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

De minister heeft desgevraagd een nadere uiteenzetting gegeven.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. De bij de besluiten van 12 januari 2011 afgewezen aanvragen van 28 maart 2008 strekken tot verblijf van de vreemdelingen, van Poolse nationaliteit, bij partner onderscheidenlijk ouder (hierna: referent). Referent is houder van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd volgens de Regeling afwikkeling nalatenschap vreemdelingenwet (oud) (hierna: de Regeling).

2. In de grieven klagen de vreemdelingen onder meer dat de rechtbank heeft miskend dat de Regeling wat betreft economisch niet-actieve gezinsleden een niet gerechtvaardigd onderscheid maakt naar gelang deze gezinsleden al dan niet de nationaliteit van een lidstaat van de Europese Unie bezitten.

2.1. Volgens de Regeling, die bij Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire (hierna: WBV) nr. 2007/11 van 12 juni 2007 per 15 juni 2007 als onderdeel B14/5 is toegevoegd aan de Vreemdelingencirculaire 2000, wordt, indien aan bepaalde vereisten is voldaan, een verblijfsvergunning verleend aan vreemdelingen die onder de Vreemdelingenwet (oud) een asielaanvraag hebben ingediend en nog in Nederland zijn.

Volgens onderdeel 5.7 van de Regeling kunnen personen die op vóór 13 december 2006 in Nederland een gezin hebben gevormd met een vreemdeling (hierna: de hoofdpersoon) wiens verblijf volgens de Regeling is aanvaard, op reguliere wijze verblijf aanvragen bij die hoofdpersoon. Daarbij vindt vrijstelling plaats van het vereiste dat voornoemde personen

beschikken over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd, van het vereiste dat de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over voldoende middelen van bestaan (hierna: de inkomenseis) en van de verplichting tot het betalen van leges. Voorts is onderdeel 5.3.4 van toepassing verklaard, volgens welk vreemdelingen die onderdaan zijn van een lidstaat van de EU of de Europese Economische Ruimte niet in aanmerking komen voor een vergunning op grond van de Regeling.

2.2. De Regeling is bij WBV nr. 2008/31 van 19 december 2008 beëindigd per 1 januari 2009. Volgens artikel II blijft de Regeling van kracht, voor zover thans van belang, voor vreemdelingen die vóór de inwerkingtreding van dit besluit een aanvraag voor een verblijfsvergunning volgens de Regeling hebben ingediend.

2.3. De rechtbank heeft, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 29 juli 2010 in zaak nr. 201000622/1/V2 (www.raadvanstate.nl; hierna: de uitspraak van 29 juli 2010), overwogen dat de minister het in onderdeel 5.3.4 gemaakte onderscheid in redelijkheid in de Regeling heeft kunnen opnemen, nu de verblijfsrechtelijke positie van EU-burgers niet gelijk is aan die van asielzoekers uit niet EU-lidstaten, ook als zij vanwege de omstandigheid dat zij economisch niet actief zijn aan hun EU-burgerschap geen verblijfsrecht kunnen ontleen. Verder heeft de rechtbank van belang geacht dat de Regeling aanvullend, begunstigend beleid behelst, bedoeld voor een specifieke groep vreemdelingen, en dat voor EU-burgers andere, begunstigende regels van toepassing zijn.

2.4. De vreemdelingen betogen dat de rechtbank ten onrechte haar oordeel heeft doen steunen op de uitspraak van 29 juli 2010 nu het onderdeel van de Regeling dat ziet op gezinsvorming niet is voorbehouden aan asielzoekers.

Dit betoog slaagt. Onderdeel 5.7 van de Regeling stelt aan gezinsleden van een vreemdeling wiens verblijf volgens de Regeling is aanvaard, niet de eis dat ook zij een asielaanvraag hebben ingediend. Het in de uitspraak van 29 juli 2010 bedoelde verschil tussen de verblijfsrechtelijke positie van EU-burgers en die van asielzoekers uit niet EU-lidstaten, is hier dan ook niet aan de orde.

De vreemdelingen betogen voorts dat EU-burgers die economisch niet actief zijn niet zodanig verschillen van onderdanen van niet EU-lidstaten die vóór 13 december 2006 een gezin hebben gevormd met een vreemdeling wiens verblijf volgens de Regeling is aanvaard, dat het gemaakte onderscheid gerechtvaardigd is.

De minister heeft zich desgevraagd nader uitgelaten en gesteld dat de Regeling naar strekking en reikwijdte restrictief dient te worden opgevat en dat een EU-burger in zijn algemeenheid, ook indien deze economisch niet actief is, op basis van het EU-recht over alternatieve mogelijkheden zal beschikken om in het door hem gewenste verblijfsrecht hier te lande te voorzien.

De minister heeft aldus onvoldoende gemotiveerd waarom in redelijkheid van referent kan worden verlangd dat hij aan de inkomenseis voldoet, terwijl, indien de vreemdelingen niet van Poolse maar bijvoorbeeld

van Oekraïense nationaliteit zouden zijn, dat niet van referent wordt verlangd. De enkele stelling dat een EU-burger in zijn algemeenheid, ook indien deze economisch niet actief is, op basis van het EU-recht over alternatieve mogelijkheden zal beschikken om in het door hem gewenste verblijfsrecht hier te lande te voorzien, is bij gebrek aan een nadere toelichting geen voldoende motivering.

Uit het voorgaande volgt dat de bij de rechtbank betreden besluiten niet op een deugdelijke motivering berusten.

De grief slaagt.

3. Hetgeen overigens in het hogerberoepsschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zullen de beroepen van de vreemdelingen tegen de besluiten van 30 juni 2011 alsnog gegrond worden verklaard. Die besluiten komen wegens strijd met artikel 7:12, eerste lid, van de Awb voor vernietiging in aanmerking.

5. De minister voor Immigratie, Integratie en Asiel dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 7 november 2011 in zaken nrs. 11/22574 en 11/34058;
- III. verklaart de in die zaken ingestelde beroepen gegrond;
- IV. vernietigt de besluiten van de minister voor Immigratie en Asiel van 30 juni 2011, kenmerk 9609-19-2032;
- V. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdelingen in verband met de behandeling van de beroepen en de hoger beroepen opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.311,00 (zegge: dertienhonderdelf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- VI. gelast dat de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel aan de vreemdelingen het door hen betaalde griffierecht ten bedrage van € 379,00 (zegge: driehonderdnegenenzeventig euro) voor de behandeling van de beroepen en het hoger beroep vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. C.J. Borman en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

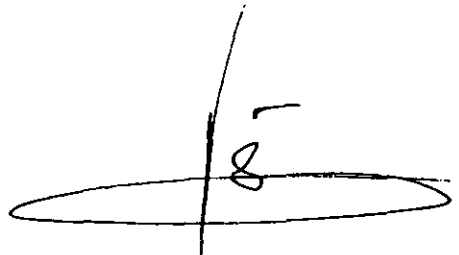
w.g. De Groot
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 september 2012

210.

Verzonden: 11 september 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink. It features a large, horizontal oval loop. A vertical line descends from the top of the loop, passing through its center. To the right of the vertical line, there is a small, stylized mark that resembles a lowercase 'e' or a similar character.

mr. H.H.C. Visser